

DICTAMEN 177/2018

Projecte d'ordre per la qual es crea la Seu judicial electrònica de Catalunya

La Comissió Jurídica Assessora, reunida el 6 de setembre de 2018, amb la presidència del Sr. Albert Lamarca i Marquès, actuant com a secretària la Sra. Francesca Mas i Casanovas, amb la participació de les Sres. i els Srs. Marta Franch i Saguer, Joan Pagès i Galtés, Eva Pons i Parera, Isabel Pont i Castejón, Sonia Ramos i González, Lluís Saura i Lluvià, Joan Manuel Trayter i Jiménez, i Antoni Vaquer Aloy, i essent-ne ponent el Sr. Marc Marsal i Ferret, ha aprovat el Dictamen següent:

ANTECEDENTS DE FET

1. El Departament de Justícia ha elaborat un Projecte d'ordre per la qual es crea la Seu judicial electrònica de Catalunya. La proposta normativa sotmesa a dictamen consta d'un preàmbul, set articles, una disposició addicional i una de final. Consten a l'expedient diverses versions del text normatiu.

2. Amb el Projecte d'ordre s'adjunta una primera versió del text normatiu i una memòria general, emesa per la directora general de Modernització de l'Administració de Justícia, el 22 de desembre de 2016, que conté el marc normatiu en què s'insereix la proposta i competència de la Generalitat sobre la matèria, la justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen, la relació de les disposicions afectades i la taula de vigències, la relació motivada de les persones i entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.

3. En l'expedient també consta la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, de 7 de febrer de 2017, del secretari general del Departament de

Justícia, amb l'anàlisi del context i la identificació dels les opcions de regulació, i l'anàlisi de l'impacte de les opcions de regulació considerades, els informes d'impacte pressupostari, d'impacte econòmic i social, d'impacte normatiu i d'impacte de gènere, la comparació de les opcions de regulació considerades, la implementació, el seguiment i l'avaluació de la norma.

4. El 27 de febrer de 2017, l'advocada de la Generalitat i el cap de l'Assessoria Jurídica del Departament de Justícia van informar favorablement sobre el projecte normatiu, per tal que en continués la tramitació, sens perjudici de tenir en consideració les observacions realitzades.

5. El 23 de març de 2017, la directora general de Modernització de l'Administració de Justícia va emetre una nota complementària a la memòria general, on valorava les observacions efectuades per l'Assessoria Jurídica.

6. Mitjançant oficis de 29 i 31 de març 2017, el projecte normatiu es va sotmetre a audiència de la Fiscalia de la Comunitat Autònoma de Catalunya, del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, del Consell de Col·legis de Procuradors del Tribunals de Catalunya i del Consell de Graduats Socials de Catalunya, així com de la Secretaria i Presidència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Consten incorporades a l'expedient les al·legacions presentades durant aquest tràmit, les quals han estat degudament valorades.

7. Mitjançant la publicació de l'Edicte corresponent en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* núm. 7344, de 5 d'abril de 2017, el text normatiu es va sotmetre al tràmit d'informació pública. Segons resulta de les diverses certificacions que figuren en l'expedient, durant aquest tràmit no s'hi van presentar

al·legacions, tret de les formulades pel Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya.

8. L'11 d'abril de 2017, la Direcció General de Pressupostos va emetre un informe favorable al projecte de disposició, des del punt de vista pressupostari, amb el benentès que les despeses que se'n puguin derivar han de ser amb càrrec a les disponibilitats pressupostàries del Departament de Justícia.

9. El 12 d'abril de 2017, l'Institut Català de les Dones va emetre l'informe d'impacte de gènere sobre el Projecte d'ordre, de caràcter favorable.

10. Figura incorporat a l'expedient l'informe emès, el 2 de desembre de 2015, per la Secretaria del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica (CTEAJE), que conté un seguit de consideracions i suggeriments.

11. Per ofici de 23 de maig de 2017, reiterat l'11 d'octubre de 2017, es va sol·licitar informe a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades; la qual, mitjançant un escrit de 30 d'octubre de 2017, va comunicar que s'havia remès la petició d'informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en ser l'organisme competent per a l'emissió de l'informe.

12. Consta a l'expedient l'informe elaborat, el 2 de juny de 2017, i en resposta a una petició prèvia, per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el qual es conclou que el Projecte d'ordre examinat s'adequa a les previsions establertes en la normativa sobre protecció de dades de caràcter general, tot i que conté diverses observacions.

13. Així mateix, hi figura l'informe aprovat pel Ple del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), en la reunió de 20 de desembre de 2017, en relació amb el Projecte normatiu.

14. El 12 de gener de 2018, la cap del Gabinet Tècnic del Departament de Justícia va confeccionar una nota, en què es valoraven les consideracions contingudes en l'informe del CGPJ.

15. Figura en l'expedient una nota complementària a la Memòria d'avaluació de l'impacte del Projecte d'ordre, de 27 de febrer de 2018, del director de Serveis, que actualitza la previsió pressupostària sobre la implementació de la Seu electrònica judicial.

16. El 5 de març de 2018, la directora general de Modernització de l'Administració de Justícia va emetre una memòria valorativa de les al·legacions i esmenes formulades en els diferents tràmits participatius i d'informe.

17. El 27 de març de 2018, l'advocada de la Generalitat i el cap de l'Assessoria Jurídica del Departament de Justícia van emetre l'informe jurídic final, on informaven favorablement sobre el projecte normatiu, per tal que en continués la tramitació, sens perjudici que es tinguessin en consideració les observacions que s'hi formulaven.

18. El 20 de juny de 2018, el secretari de Relacions amb l'Administració de Justícia va emetre una memòria valorativa en relació amb l'informe jurídic final.

19. El 9 de juliol de 2018, va tenir entrada en aquesta Comissió Jurídica Assessora la petició de dictamen formulada per la consellera de Justícia.

20. El 12 de juliol de 2018, el Ple de la Comissió va admetre a tràmit la petició referida i en va nomenar ponent.

FONAMENTS JURÍDICS

I. Objecte del Dictamen

Se sotmet a dictamen el Projecte d'ordre per la qual es crea i regula la Seu judicial electrònica de Catalunya, portal electrònic mitjançant el qual els ciutadans i professionals de la justícia poden accedir a la informació, procediments i serveis electrònics de l'Administració de justícia a Catalunya. En concret, el projecte normatiu consta d'un preàmbul, set articles, una disposició addicional i una altra de final.

Tal i com posa de manifest la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, el Projecte d'ordre “respon a la necessitat d'establir normativament les condicions de creació de la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de Catalunya, en compliment del que disposa l'art. 9.4 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia, d'acord amb la qual les administracions competents en matèria de justícia determinaran les condicions i instruments de creació de les seus judicials electròniques, amb subjecció als principis de publicitat, responsabilitat, qualitat, seguretat, disponibilitat, accessibilitat, neutralitat i interoperabilitat.”

I això es duu a terme amb la finalitat de “centralitzar a través de la seu judicial electrònica els procediments i serveis que presta cadascuna de les oficines judicials dins de l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya, en els termes que preveu l'art. 10.1 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, a fi de facilitar l'accés dels ciutadans i els professionals als mateixos, així com de crear un espai en el qual l'Administració de justícia, el ciutadà i els professionals es relacionin en el marc de l'activitat judicial amb les garanties processals necessàries.”

Altrament, l'esmentada memòria indica que el projecte normatiu se situa, “en el marc del desenvolupament del procés de modernització de l'Administració de Justícia, entre les quals destaquen, entre altres, com a fites de rellevància, d'una banda, el Pacte d'Estat per a la reforma de la Justícia de 2001, la Carta dels drets dels ciutadans davant la justícia [...], de 22 d'abril de 2002, i el Pla de transparència judicial aprovat pel Consell de Ministres el 21 d'octubre de 2005; la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre, pel qual es reforma la Llei orgànica 5/1985, d'1 de juliol del poder judicial (LOPJ), l'Ordre JUST/1126/2015, de 10 de juny, per la qual es crea la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial del Ministeri de Justícia, la Llei 26/2010, de 3 d'agost [...] i la Llei 39/2015, dintre del context de modernitzar l'Administració de Justícia a Catalunya per aconseguir una administració més àgil i propera al ciutadà. Un nou model obert [...] que minimitzi l'ús del paper, la qual cosa requereix convertir les noves tecnologies en l'eina principal de treball i de comunicació entre el Departament i els ciutadans.”

Així mateix destaca l'especial significació de la reforma de la LOPJ, operada per la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre, que va introduir per primera vegada en l'ordenament jurídic la possibilitat d'utilitzar mitjans tècnics, electrònics i informàtics per al desenvolupament de l'activitat i l'exercici de les funcions de jutjats i tribunals, “incloent la possibilitat de dotar els nous documents o

comunicacions de la validesa i eficàcia dels originals, sempre que es garantís l'autenticitat, la integritat i el compliment dels requisits previstos en les lleis processals"; amb singular rellevància del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), com a òrgan encarregat d'impulsar i tutelar totes aquestes reformes encaminades a millorar les condicions de l'exercici de la funció jurisdiccional.

Tot indicant que "aquest projecte es dicta en compliment de les novetats introduïdes en matèria de notificacions electròniques, disposades en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, [...] que determina que són preferents i s'han de fer a la seu electrònica o a l'adreça electrònica habilitada única, segons que correspongui, i a l'art. 24 (relatiu al dret a l'ús dels mitjans electrònics) i següents de la Llei 26/2010 [...]" i que el seu objectiu és "la creació de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya, que es concep com un espai a través del qual els ciutadans i professionals poden accedir a totes els procediments i serveis que presta l'Administració de justícia a Catalunya, amb totes les garanties processals", essent adreçat tant als òrgans judicials, fiscalies i altres serveis de l'Administració de justícia, com als ciutadans i professionals en les seves relacions amb aquesta mitjançant l'ús de mitjans electrònics.

En definitiva, en paraules del CGPJ, es tracta d'un projecte normatiu orientat a donar compliment al mandat legal recollit en l'article 9.1 i 2 de la Llei 18/2011, i consistent en la creació, regulació de l'objecte, àmbit d'aplicació, determinació dels continguts, titularitat i gestió de la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit competencial de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

II. Intervenció de la Comissió Jurídica Assessora

Aquest dictamen s'emet, amb caràcter preceptiu, a l'empara del que disposa l'article 8.2.b) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, i de l'article 69 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que preveu la intervenció d'aquest alt òrgan consultiu per a dictaminar preceptivament sobre els projectes de reglament o de disposicions de caràcter general que es dictin per a desplegar les lleis o el dret comunitari i llurs modificacions.

En aquest cas, la norma projectada desplega la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia, la disposició final segona de la qual, intitulada "desenvolupament normatiu", estableix que correspon al Govern i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació de la present Llei. Pel que fa a aquest punt, l'article 9 de la norma referida preveu la creació de seus judicials electròniques per part de les administracions competents en matèria de justícia.

És doctrina reiterada d'aquesta Comissió que, en l'examen d'un projecte de reglament o de disposició general, l'abast de la seva intervenció comporta l'estudi de la competència de la Generalitat de Catalunya, l'habilitació legal del Govern o, com en aquest cas, de la consellera, per a dictar la norma de què es tracta, la comprovació que s'han seguit els tràmits procedimentals i, especialment, l'anàlisi de la legalitat del contingut del projecte, així com la formulació de suggeriments

sobre eventuais deficiències que caldria evitar o sobre possibles millores que caldria introduir-hi.

III. Competència de la Generalitat de Catalunya

L'objecte de la norma projectada s'insereix en l'àmbit competencial previst en l'article 104 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya –intitulat “mitjans materials” i enquadrat dins del capítol III, relatiu a les “Competències de la Generalitat sobre l'Administració de justícia”–, que estableix que corresponen a la Generalitat els mitjans materials de l'Administració de justícia a Catalunya; competència que inclou, en tot cas, i entre d'altres, de conformitat amb l'apartat c) del precepte esmentat, la configuració, la implantació i el manteniment de sistemes informàtics i de comunicació, sens perjudici de les competències de coordinació i homologació que corresponen a l'Estat per a garantir la compatibilitat del sistema.

Per tant, la Generalitat de Catalunya té competència per a aprovar la disposició projectada.

IV. Habilitació de la consellera de Justícia del Govern de la Generalitat de Catalunya

Pel que fa a l'habilitació de la consellera de Justícia, escau posar de manifest el següent:

D'acord amb l'article 39.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, “Els consellers poden dictar disposicions

reglamentàries en matèria d'organització del departament del qual són titulars, en els termes que determina la legislació sobre organització de l'Administració de la Generalitat, i també en poden dictar de relatives a altres matèries, en supòsits específics, si una norma amb rang de llei o un decret del Govern els ho autoritza expressament”.

Pel que fa aquest punt, la Comissió ha assenyalat reiteradament que la potestat reglamentària correspon d'una manera originària al Govern, en virtut de l'article 68.1 de l'EAC, i que la potestat reglamentària dels consellers és limitada i només ho és per atribució, que ha de ser expressa per part d'una llei o d'un decret del Govern, i específica per a supòsits determinats, llevat dels casos organitzatius.

Tal i com posa de manifest l'informe jurídic preliminar, per mitjà del Decret 466/1982, de 14 d'octubre, sobre assumpció de diverses competències pel Departament de Justícia, la Generalitat de Catalunya va assumir les competències que poguessin derivar dels articles 18, 22, 23 i 24 de l'Estatut d'autonomia de 1979.

A partir de 1990, amb el Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, es van dur a terme les primeres transferències en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia; traspassos que es van complementar mitjançant diversos reials decrets de 1994 i de 1996; pel que fa a aquests últims els reials decrets 409/1996, d'1 de març i 441/1996, d'1 de març.

En virtut del Decret 217/1990, de 3 de setembre, pel qual s'assignen al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya les funcions en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, es va assignar al Departament de Justícia les funcions en matèria de

provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia; i pel Decret 129/1996, de 16 d'abril, pel qual s'assignen al Departament de Justícia les funcions i els serveis traspassats a la Generalitat de Catalunya en matèria de mitjans personals, materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia, les funcions i serveis traspassats.

Actualment, l'article 3.9.1 del Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat, estableix que correspon al Departament de Justícia l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat, entre d'altres, en l'àmbit de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització. Més particularment, l'article 47.1.c) del Decret 278/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Justícia –no modificat pel Decret 30/2018, de 7 de juny, de reestructuració del Departament de Justícia– estableix que correspon a la Direcció General de Modernització de la Justícia “Dissenyar els sistemes de gestió i informació per mitjà de les tecnologies de la informació i les comunicacions d'acord amb les polítiques TIC del Departament i en col·laboració amb la Direcció de Serveis.”

En aquest sentit, l'article 9 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, disposa que “2. Les seus judicials electròniques s'han de crear mitjançant una disposició publicada en el Butlletí Oficial de l'Estat o el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma corresponent [...]” i “4. Les administracions competents en matèria de justícia han de determinar les condicions i instruments de creació de les seus judicials electròniques [...]”, com ha estat el cas de l'Ordre de 16 de novembre de 2016, per la qual es crea la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma d'Andalusia (BOJA de 23 de novembre de 2016) o de l'Ordre de 19 de desembre de 2016, de la Conselleria de Presidència, Justícia i

Igualtat, per la qual es crea la Seu Judicial Electrònica de Canàries (BOC 250, de 27 de desembre de 2016), entre d'altres.

Cal dir que, pel que fa a aquesta qüestió, l'informe emès pel CGPJ –i del qual es donarà compte posteriorment–, després d'assenyalar que la Llei 18/2011 no estableix una reserva reglamentària per al desenvolupament del règim jurídic de la seu judicial electrònica, indica, textualment, que “[...] *la forma de la disposició projectada –Orden emanada del Departamento de Justicia, Secretaria de Relaciones con la Administración de Justicia, de la Generalitat de Catalunya– se presenta como adecuada si se toma como guía lo dispuesto en el artículo 25.f) de la Ley 50/1997, de 27 de noviembre, de organización, competencia y funcionamiento del Gobierno*” i sobretot, i pel que ara interessa destacar, “*si se atiende al contenido de la norma y al ámbito administrativo al que afecta, circunscrito al ámbito territorial de la Comunidad Autónoma, lo que justifica que la disposición provenga, con la forma propuesta, del Departamento con competencias en la materia*” (cal aclarir que el precepte citat es refereix a la versió prèvia a la darrera modificació de la norma).

Per tant, en vista, d'una banda, de les assignacions i atribucions efectuades en els decrets referits, i, d'una altra, del contingut de caràcter organitzatiu i instrumental de la norma projectada, la consellera de Justícia es troba habilitada per a aprovar el Projecte normatiu que se sotmet a consulta.

V. Procediment d'elaboració i tramitació

V.1. Marc normatiu del procediment

Tal i com es deia en el recent Dictamen 176/2018, la determinació del règim jurídic aplicable al procediment d'elaboració d'una disposició normativa pot resultar complex en algunes ocasions, en desconèixer-se amb exactitud la data en què s'inicia el procediment d'elaboració de la norma. Habitualment s'han tingut en compte les dates de les memòries general i d'avaluació d'impacte normatiu incorporades a l'expedient o la data de la primera versió del text normatiu.

En el cas sobre el qual es dictamina, la primera versió del text normatiu que consta a l'expedient, tot i no estar datada, porta com a referència el 2016 (ORDRE JUS/./2016); al seu torn, les memòries són de 16 de desembre de 2016 i de 7 de febrer de 2017.

En la memòria general es dona compte que la proposta d'ordre es va avançar al Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica (CTEAJE) i que el Ple d'aquest organisme va emetre, el 2 de desembre de 2015, un informe –de caràcter preceptiu, com més endavant s'exposarà– que s'incorpora a l'expedient. En aquest sentit, als oficis de comunicació del tràmit d'audiència es va fer constar que el projecte normatiu “compta amb l'informe favorable del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.” Altrament, no consta que se sol·licités un altre informe posterior a l'organisme referit (el CTEAJE).

D'acord amb el que s'ha dit, l'expedient relatiu al Projecte normatiu que s'examina es va iniciar amb anterioritat al 2 d'octubre de 2016, així ho palesa també l'informe jurídic final de l'Assessoria Jurídica del Departament; per tant, i conformement

amb la disposició transitòria tercera de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), aquesta darrera norma no és d'aplicació (així es va considerar també en el Dictamen 275/2017, en el qual es palesava que si bé els primers documents que figuraven en l'expedient portaven per data el 7 de novembre de 2016, la memòria general es feia ressò que, amb anterioritat, el juliol de 2016, s'havia donat publicitat al text, i que s'havien recaptat aportacions).

Per tant, en el present cas, resulten d'aplicació les previsions contingudes en la Llei 26/2010, de 3 d'agost, essencialment en el títol IV, i en la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, pel que fa a la millora de la qualitat normativa i a l'elaboració de la disposició general, en concret, el capítol III del títol V i articles 69 i 70 de la Llei.

En aquest sentit, i com disposa l'article 59.1 de la Llei 26/2010, l'esmentat títol IV "s'aplica a les disposicions reglamentàries que s'elaboren en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat". A l'efecte d'aplicar aquesta regulació, "s'entén per disposicions reglamentàries les disposicions de caràcter general amb rang inferior al de llei dictades pel Govern o pels consellers dels departaments de l'Administració de la Generalitat que, qualsevol que sigui la matèria de què tractin, continguin normes que innovin l'ordenament jurídic" (article 60.1 de la Llei 26/2010).

No obstant això, atès que l'òrgan impulsor de la norma té en compte, en ocasions, les previsions contingudes a l'LPAC –la qual regula, en el títol VI, articles 127 a 133, la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, així com la participació de la ciutadania en el procediment d'elaboració dels reglaments–, es considera adient fer-hi alguna observació puntual, sense poder passar per alt que, com s'ha dit en el

recent Dictamen 175/2018 amb motiu de la Sentència 55/2018, de 24 de maig, del Tribunal Constitucional, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3628-2016, interposat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, alguns dels preceptes d'aquest títol, d'una manera total o parcial, han estat declarats contraris a l'ordre constitucional de competències, i, per tant, no aplicables als procediments d'elaboració dels reglaments autonòmics, com ja ha palesat la Comissió en dictàmens anteriors (149/2018, 150/2018 i 151/2018, entre d'altres).

V.2. Iniciació del procediment

D'acord amb el que disposa l'article 61.1 de la Llei 26/2010, "El procediment d'elaboració d'un projecte de disposició reglamentària s'inicia a proposta del departament competent en la matèria del projecte". En aquest cas, la tramitació s'ha iniciat a instàncies de la Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia, conformement amb les previsions contingudes en l'article 3.9.1 del Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat, que estableix que correspon al Departament de Justícia l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat, entre d'altres, en l'àmbit de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització, i l'article 47.1.c) del Decret 278/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Justícia –no afectat pel Decret 30/2018, de 7 de juny, de reestructuració del Departament de Justícia– que disposa que correspon a la Direcció General de Modernització de Justícia "Dissenyar els sistemes de gestió i informació per mitjà de les tecnologies de la informació i les comunicacions d'acord amb les polítiques TIC del Departament i en col·laboració amb la Direcció de Serveis".

IV.3. Conformació de l'expedient

El Departament de Justícia ha fet arribar a aquest òrgan consultiu, mitjançant la plataforma EACAT una còpia de l'expedient amb la documentació no foliada, per bé que precedida d'un índex en el qual s'identifiquen i numeren els documents i d'un certificat de la cap del Servei de Planificació i Organització de la Subdirecció General de Planificació i Programes que certifica que la documentació tramesa és una còpia íntegra de l'expedient original. Altrament s'observa que a l'hora de conformar l'expedient no s'ha respectat sempre l'ordre cronològic de la documentació, a l'hora que mancarien els justificants d'avís de rebuda de les comunicacions efectuades en el tràmit d'audiència –per bé que la certesa de la recepció d'algunes de les comunicacions (no és el cas de les adreçades a la Fiscalia i al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que s'han d'incorporar a l'expedient) no suscita dubtes, en haver-hi presentat, gairebé totes les entitats, al·legacions.

En relació amb aquestes circumstàncies escau portar a col·lació les consideracions sobre les obligacions de foliació i indexació contingudes en el Dictamen 151/2018 –el qual, a més de referir-se a l'expedient en general, efectuava unes observacions respecte de l'expedient electrònic– i en qual s'indicava el següent:

«[...] l'expedient normatiu està indexat, si bé no s'ha paginat; circumstància que en dificulta el maneig i l'estudi, i que tampoc no s'adequa a la previsió normativa de l'article 46 de la Llei 26/2010. La Comissió ha recordat la importància del requisit de la foliació o paginació en diverses ocasions (dictàmens 277/2016, 7/2017, 180/2017, 308/2017 i 65/2018). L'article 46 de la Llei 26/2010 regula l'expedient administratiu, en dona la noció i estableix en l'apartat segon que “Els documents que integren l'expedient han d'estar degudament indexats, numerats i

ordenats cronològicament”. A aquesta indexació dels documents que integren l’expedient, que ha de ser objecte d’un índex independent i separat, que ha de precedir tot expedient sotmès a consulta, en el qual s’ordenen cronològicament els documents que l’integren, que han d’estar identificats amb un número correlatiu, s’hi afegeix l’obligació de foliació de l’expedient prevista en l’apartat 3 de l’article 46. En aquest apartat, la Llei estableix que aquesta foliació, quan l’expedient és electrònic, s’ha de portar a terme mitjançant un índex electrònic, el qual ha de signar l’administració, òrgan, organisme o entitat pública actuant, segons escaigui, i ha de garantir la integritat de l’expedient electrònic i permetre recuperar-lo sempre que calgui. Aquestes previsions sobre indexació, numeració, ordenació i foliació dels documents que integren l’expedient ha estat objecte de regulació també en l’article 70 de l’LPAC, el qual, a més de donar una noció d’expedient administratiu, precisa determinats requisits de la indexació i foliació dels expedients electrònics. En concret, disposa que quan l’expedient electrònic hagi de ser remès a un altre òrgan o administració, aquesta remissió s’ha de fer “d’acord amb el que preveuen l’Esquema Nacional d’Interoperabilitat i les normes tècniques d’interoperabilitat corresponents, i s’ha d’enviar complet, foliat, autenticat i acompanyat d’un índex, així mateix autenticat, dels documents que contingui. L’autenticació de l’índex esmentat ha de garantir la integritat i immutabilitat de l’expedient electrònic generat des del moment de la seva signatura i ha de permetre recuperar-lo sempre que sigui necessari”. De manera que l’Administració, en la mesura de les disponibilitats tècniques existents, i en el procés d’implementació de l’expedient electrònic, ha de remetre a aquesta Comissió l’expedient indexat i foliat d’acord amb les esmentades “Normes Tècniques d’Interoperabilitat”, per tal que garanteixi els principis d’integritat i immutabilitat de l’expedient.»

IV.4. Memòries

L'article 64 de la Llei 26/2010 estableix que els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre d'una memòria general i d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades. En l'expedient consten les dues memòries preceptives:

a) Memòria general

L'expedient conté una memòria general, de 16 de desembre de 2016, signada per la directora general de Modernització de l'Administració de Justícia, que conté els elements previstos en l'article 64.2 de la Llei 26/2010, per bé que hi fa esment molt succintament.

En aquest sentit, al·ludeix a la justificació de la necessitat de la disposició reglamentària, l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen: això és la creació, en aplicació de l'article 9 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, abans referida, de la Seu electrònica judicial a Catalunya, en el marc d'un "procés de transformació dels sistemes informàtics de l'Administració de justícia, l'objectiu del qual és implantar un nou entorn tecnològic que faciliti l'obtenció dels màxims nivells d'eficàcia i eficiència en l'Administració de justícia i en les seves relacions amb els ciutadans, els professionals i altres òrgans de suport a l'Administració de justícia."

Justifica també la competència de la Generalitat sobre la matèria, en els termes que s'han exposat anteriorment en l'apartat "competència de la Generalitat". Fa referència al marc normatiu en què s'insereix el projecte de disposició reglamentària, i, així mateix, especifica les entitats a qui s'ha d'atorgar el tràmit

d'audiència d'acord amb l'article 67.1 de la Llei 26/2010, i indica que també es considera necessari sotmetre l'expedient al tràmit d'informació pública, en tenir en compte que “la creació d'aquest portal constitueix un canal de comunicació de l'Administració de Justícia amb els ciutadans, podent afectar, per tant, drets o interessos legítims de la ciutadania [...]”, alhora que fa referència als informes preceptius respecte del quals, i com s'ha apuntat anteriorment, assenyala que es va avançar la proposta normativa al CTEAJE.

Finalment, pel que fa a la relació de les disposicions afectades pel Projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants, la memòria es limita a indicar que “la proposta d'ordre es dicta en aplicació de l'art. 9 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol”, i no assenyala explícitament, per bé que es deriva de la documentació, que l'ordre projectada ni deroga ni modifica cap disposició anterior.

També cal destacar, com més endavant s'examinarà, que omet tota referència en relació amb la pertinença o no d'obrir el tràmit de participació de l'article 69 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, així com també a l'excepció de la *vacatio legis* ordinària adoptada.

Escau apuntar que, el 23 de març de 2017, es va elaborar una nota complementària en relació amb aquesta memòria, del contingut de la qual es donarà compte posteriorment.

b) Memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades

La memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, de data 7 de febrer de 2017, i signada pel secretari general del Departament, s'ajusta al contingut que

exigeix l'article 64.3 de la Llei 26/2010, en la mesura que conté l'informe d'impacte pressupostari, l'informe d'impacte econòmic i social, l'informe d'impacte normatiu i l'informe d'impacte de gènere. A banda d'aquest contingut preceptiu, aquesta memòria també analitza el context i identifica les opcions de regulació.

En particular, i com s'ha avançat anteriorment, posa de manifest que "l'Ordre proposada respon a la necessitat d'establir normativament les condicions de creació de la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de Catalunya, en compliment del que disposa l'art. 9.4 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia, d'acord amb la qual les administracions competents en matèria de justícia determinaran les condicions i instruments de creació de les seus judicials electròniques, amb subjecció als principis de publicitat, responsabilitat, qualitat, seguretat, disponibilitat, accessibilitat, neutralitat i interoperabilitat."

Altrament, assenyala que "aquest projecte es dicta en compliment de les novetats introduïdes en matèria de notificacions electròniques, disposades en al Llei 39/2015, d'1 d'octubre, [...] que determina que són preferents i s'han de fer a la seu electrònica o a l'adreça electrònica habilitada única, segons que correspongui, i a l'art. 24 (relatiu al dret a l'ús dels mitjans electrònics) i següents de la Llei 26/2010 [...]".

A l'apartat d'identificació de les opcions de regulació, s'indica que es tracta d'una disposició de caràcter organitzatiu, i que la possibilitat de crear la Seu judicial electrònica està prevista en l'article 9 de la Llei 18/2011, en la Llei estatal 11/2007, en la Llei 26/2010, en el Decret 56/2009, de 7 d'abril, per a l'impuls i el

desenvolupament dels mitjans electrònics de l'Administració de la Generalitat, i en el Decret 232/2013, de 15 d'octubre, pel qual es crea la Seu Electrònica. I que l'opció proposada es considera la més adient.

L'informe d'impacte pressupostari posa de manifest que el cost de l'aplicació de la norma, incorporat a la previsió de pressupost de 2017, és de 100.000 euros; i que sobre aquesta previsió pressupostària caldrà executar les tasques de preparació/creació de l'entorn a GECO+ i la consultoria del portal per un import de 53.521,35 euros (IVA inclòs), i integració dels tràmits dins la seu judicial amb els sistemes d'integració; tasca que no està valorada però que hauria de respectar el pressupost disponible (46.478,65 euros).

Val a dir, pel que fa a aquest punt, que consta incorporada a l'expedient una nota complementària a l'esmentada memòria, en relació, puntualment, amb l'informe d'impacte pressupostari referit, elaborada, en data 27 de febrer de 2018, pel director de Serveis del Departament de Justícia, la qual conté la valoració actualitzada del cost d'implementació de la Seu, i on s'explicita que “la valoració del pressupost dedicat a la consultoria i desenvolupament tecnològic de la Seu judicial de Catalunya s'estima en 404.100,93 € (IVA inclòs). Els costos s'incrementaran en funció dels tràmits que s'incorporin a la Seu, però és de difícil previsió, i seran absorbits dins dels pressupostos anuals del Programa pressupostari de l'Administració de Justícia i Ministeri Fiscal”.

L'impacte econòmic i social posa de manifest que el Projecte d'ordre s'emmarca en l'eix 3.4 del Pla de Govern de la XI legislatura de Justícia, i dins de l'objectiu 3.4.1: “adequar l'Administració de justícia a les necessitats específiques del segle XXI, i la mesura 3.4.1.5.”; i que el sistema de justícia electrònica permet assolir majors nivells d'eficàcia, eficiència i qualitat en la gestió i funcionament d'aquesta

Administració, alhora que comporta per a la mateixa Administració i el ciutadà poder disposar de més informació, tot afavorint la transparència i garantint de millor manera el dret dels ciutadans.

L'informe d'impacte normatiu assenyala que amb la creació de la Seu judicial electrònica es redueix la càrrega administrativa, en alliberar de temps i recursos que les persones interessades poden destinar a altres tasques.

L'informe d'impacte de gènere afirma que la norma projectada, pel seu contingut, no té incidència des de la perspectiva de la igualtat de gènere, sens perjudici de les observacions que hi pugui fer l'Institut Català de les Dones en l'informe sol·licitat.

Finalment, pel que fa a la implementació, seguiment i avaluació de la norma, interessa destacar la previsió de la seva posada en funcionament en un termini màxim de tres mesos a comptar des de l'entrada en vigor.

c) Memòria valorativa de les al·legacions i observacions formulades en el tràmit de participació i informes

Consta que, d'acord amb l'article 64.5 de la Llei 26/2010, la unitat promotora del projecte normatiu ha elaborat la memòria –tot i que el document s'intitula “informe”– sobre les al·legacions i esmenes proposades en el marc dels tràmits d'audiència, informació pública i informes, del contingut de la qual s'anirà donant compte puntualment.

IV.5. Informes

Consten en l'expedient els informes següents en relació amb el Projecte d'ordre:

a) Informe del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica (CTEAJE), adoptat pel Ple d'aquest òrgan de coordinació, en la reunió de 2 de desembre de 2015.

L'informe referit, el qual resulta preceptiu de conformitat amb l'article 8 del Reial decret 393/2013, de 7 de juny, pel qual es regula el CTEAJE, s'emet amb caràcter favorable, per bé que formula diverses observacions i suggeriments.

Així, palesa que el projecte normatiu no conté les previsions recollides en l'article 11.2.g) i h) de la Llei 18/2011, sobre la identificació i autenticació de les seus judicials electròniques, verificació de segells electrònics i comprovació de l'autenticitat i integritat dels documents emesos pels òrgan judicials autenticats mitjançant el codi segur de verificació.

Altrament, pel que fa a l'article 5 de l'ordre projectada, suggereix que s'incorpori una habilitació a l'enllaç de la seu electrònica de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, així com també de la seu del CGPJ (d'acord amb la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol, de modificació de la LOPJ), per a la informació i actuacions relacionades amb els fitxers jurisdiccionals.

Per acabar, recomana que la direcció electrònica que s'estableixi mantingui certa homogeneïtat amb la de la resta de seus electròniques de l'Administració de justícia; i recorda la diferència entre les característiques de la seu electrònica, com entorn segur de comunicacions, i els portals de justícia, que són un espai d'informació.

La memòria sobre les al·legacions, també examina les consideracions contingudes en aquest informe, i assenyala que totes les aplicacions que s'inclouin en la Seu han de complir amb els requeriments i polítiques que hagi pogut establir el CTEAJE. Altrament, que s'ha completat la redacció de l'article 5.1.f) en el sentit d'incloure la informació sobre la protecció de dades de caràcter personal, amb enllaços a la seu electrònica del CGPJ, l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i l'APDCAT.

Pel que fa a l'adreça electrònica, posa de manifest que en el text inicial no constava, perquè estava pendent de validar-se, i que la que s'ha adoptat, <sejudicial.gencat.cat>, és similar a la del Ministeri de Justícia, <sedejudicial.justicia.es>.

b) Informes jurídics de l'Assessoria Jurídica del Departament de Justícia

D'acord amb l'article 65.1 de la Llei 26/2010, els projectes de disposicions reglamentàries "s'han de sotmetre a informe jurídic de la unitat departamental corresponent o de la central, del Gabinet Jurídic de la Generalitat". En aquest sentit, l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de la Generalitat de Catalunya, atribueix als advocats de la Generalitat l'assessorament sobre "Els projectes i els avantprojectes de disposicions de caràcter general". En el cas examinat, consten en l'expedient dos informes de l'Assessoria Jurídica del Departament de Justícia.

L'informe jurídic preliminar, de caràcter favorable, de 8 de febrer de 2017, analitza els antecedents, el marc competencial i normatiu, l'habilitació legal, el procediment d'elaboració i tramitació del projecte, i respecte d'aquest últim assenyala que en data 2 d'octubre de 2016 va entrar en vigor l'LPAC, i que,

conformement amb l'article 133.1 d'aquesta, així com dels criteris fixats per la Unitat Central del Gabinet Jurídic de la Generalitat –en particular respecte d'aquest tràmit i el de participació ciutadana, regulat en l'article 69 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern–, cal que la memòria general doni compte de la formalització i valoració d'aquest tràmit, o en justifiqui l'omissió –aspecte que s'analitzarà en l'apartat relatiu a la participació d'aquesta nota–.

Altrament, indica que, tot i que l'informe d'impacte pressupostari de la memòria d'avaluació de les mesures proposades assenyali que el cost d'aplicació de la norma pressupostat és de 100.000 euros, cal sol·licitar informe a la Direcció General de Pressupostos, a l'igual que a l'Institut Català de les Dones, en relació amb l'impacte de gènere.

Així mateix, manifesta la conformitat amb la procedència d'atorgar un tràmit d'audiència a les entitats assenyales, i d'informació pública, i dona compte de la previsió continguda en l'article 10 de la Llei 19/2014, esmentada. Pel que fa als informes, analitza la conveniència de sol·licitar-ne al CTEAJE, a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, així com al CGPJ, i indica que l'expedient ha d'incloure una memòria de les al·legacions i observacions presentades. Finalment, pel que fa a aquest punt, argumenta els motius pels quals no s'ha de demanar informe ni al Consell de Treball, Econòmic i Social, en vista del contingut dels articles 2.1 de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell referit, i 24.2 del Decret 43/2007, de 20 de febrer, ni a la Comissió de Govern Local de Catalunya, ni a les entitats locals de Catalunya, en no afectar el règim local.

També analitza el contingut del Projecte i hi formula diverses observacions en relació amb el preàmbul; els articles 3 –sobre la consignació de l’adreça electrònica– i 4 –respecte de la numeració dels paràgrafs, supressió d’alguna expressió i determinació de l’òrgan administratiu encarregat de la gestió i dels serveis posats a disposició de la ciutadania i professionals–; els articles 5 i 6 –respecte de qüestions formals–; l’article 7 –sobre la manca d’incorporació d’algunes previsions de l’article 9 de la llei estatal–; aspectes de tècnica normativa en relació amb la denominació de la disposició transitòria i la disposició derogatòria, i finalment, quant a la disposició final, la manca de justificació de la supressió de la *vacatio legis* ordinària.

Al seu torn, l’informe jurídic final, de 27 de març de 2018, conté l’anàlisi de tota la tramitació del procediment i de la documentació prevista legalment, verifica que s’han acomplert els tràmits de participació procedents –pel que fa a aquest punt, posa de manifest que la memòria general no conté cap referència sobre la valoració de la pertinència d’obrir el tràmit participatiu de l’article 69 de la Llei de la transparència–, avalua l’adequació de la proposta al marc normatiu vigent i a les directrius de tècnica normativa i informa favorablement sobre el text del Projecte d’ordre, per bé que formula unes consideracions sobre l’articulat.

Escau indicar que el secretari de Relacions amb l’Administració de Justícia valora en un document posterior, de data 20 de juny de 2018, les observacions efectuades per l’Assessoria i elabora una darrera versió del text normatiu.

c) Informe de la Direcció General de Pressupostos, d’11 d’abril de 2017

Aquest informe s'emet amb caràcter favorable, des de la vessant estrictament pressupostària, amb el benentès que les despeses que se'n puguin derivar han d'anar a càrrec de les disponibilitats pressupostàries del Departament de Justícia.

d) Informe d'impacte de gènere de l'Institut Català de les Dones, de 12 d'abril de 2017

Aquest informe, emès d'acord amb l'establert en l'article 3.g) de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'institut, en la redacció donada per la disposició final primera de la Llei 17/2015, de 21 de juliol, és de caràcter favorable, i s'hi indica que, atès el seu àmbit material, no escau fer-hi cap suggeriment des de l'enfocament de gènere.

e) Informe de l'Autoritat Catalana Protecció de Dades (APDCAT), de 2 de juny de 2017

Escau indicar que la unitat impulsora del Projecte normatiu va cursar una sol·licitud d'informe a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), la qual, mitjançant un ofici de 27 d'octubre de 2017, va comunicar que havia remès la petició a l'APDCAT, en ser aquest darrer l'organisme el competent per a emetre l'informe.

L'informe referit s'emet a l'empara dels articles 5.m) i 8.2.f) de la Llei 32/2010, d'1 d'octubre, de l'ACPD, que n'estableixen el caràcter preceptiu, i informa favorablement sobre el Projecte d'ordre, per bé que du a terme les consideracions següents:

En primer terme, pel que fa al preàmbul, i en atenció a l'àmbit d'actuació de l'APDCAT, que s'hauria de substituir la referència a l'AEPD per l'APDCAT.

Seguidament, posa de manifest la normativa que resulta d'aplicació pel que fa a la protecció de les dades personals i, en particular, alerta de l'entrada en vigor, el 25 de maig de 2018, del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, General de Protecció de Dades (RGPD); i que el Departament de Justícia “serà responsable, com a mínim, del tractament de les dades personals que reculli i tracti, als efectes d'identificar, quan escaigui, les persones usuàries de la Seu judicial electrònica de Catalunya bé per a l'atenció dels suggeriments i queixes que pugui rebre en relació amb el funcionament de dita Seu.”

D'altra banda, indica que, tot i la previsió de l'article 11.1.f) de la Llei 18/2011, no seria pertinent incorporar un enllaç a la seu electrònica de l'AEPD, atès que la competència per a controlar els tractaments de les dades dels òrgans judicials correspon al CGPJ (Sentència del Tribunal Suprem de 2 de desembre de 2011 i títol V del Reglament 1/2005, dels aspectes accessoris de les actuacions judicials, aprovat per Acord del Ple del CGPJ de 15 de setembre de 2015) i la competència sobre els tractament no relacionats amb l'exercici de la funció jurisdiccional per òrgans de l'Administració de justícia de Catalunya, correspon a l'APDCAT.

També assenyala que seria convenient facilitar en la Seu informació sobre la seva política de privacitat, i sobre la possibilitat d'exercir els drets *habeas data*, que el RGPD amplia.

Recalca la importància d'implementar mecanismes que garanteixen la correcta identificació i autenticació de les persones que accedeixen a l'estat de tramitació dels expedients judicials, notificacions o comunicacions electròniques, per tal

d'assegurar que només es produiran accessos legítims; i, pel que fa aquest punt, efectua uns indicacions sobre el sistema basat en usuari i contrasenya, i la necessitat d'establir perfils d'usuaris.

Pel que fa a la publicació electrònica de les resolucions i comunicacions que s'hagin de publicar en els taulers d'anuncis o per edictes, recorda que cal disposar del consentiment inequívoc dels afectats, tret que la llei disposi una altra cosa (article 11 de la LOPD), i que llevat d'aquests casos cal l'anonimització de les dades personals, i en cas de publicació substitutiva o complementària, el principi de minimització, amb especial omisió del text íntegre de la resolució, ni cap referència a la infracció comesa o la sanció imposada. I indica que la temporalitat de la publicació haurà d'anar lligada al període estrictament necessari per a assolir la finalitat d'aquesta, de manera que després s'ha de despublicar.

Finalment, efectua unes observacions sobre les previsions normatives relatives a la recollida de les dades personals mitjançant formularis i models normalitzats, i en especial a les incorporades per l'article 13 del RGPD.

Per acabar, proposa una nova redacció de l'article 6.3 del Projecte d'ordre, que incorporaria les previsions del RGPD –que ha establert un sistema de seguretat que ja no es fonamenta en l'atribució d'un determinat nivell de seguretat, sinó en la necessitat d'una avaluació de riscos prèvia, i a partir d'aquí implementar les mesures de seguretat adients per a fer-hi front–, i assenyala que fins al 25 de maig de 2018 hi ha l'obligació del responsable de crear i notificar al Registre de l'APDCAT els fitxers de dades corresponent.

Dites al·legacions són valorades en la memòria d'al·legacions, a la vista de les quals es conclou modificar la referència feta a l'Agència Espanyola de Protecció

de Dades en l'exposició de motius per l'APDCAT; tanmateix, s'ha considerat adient mantenir-ne l'enllaç dins l'articulat, atès que la Seu podria abastar altres òrgans no jurisdiccionals que es mantenen en l'esfera de la competència exclusiva de l'Estat.

Així mateix, la memòria indica que, pel que fa a la informació sobre la política de privacitat i l'exercici dels drets *habeas data*, així com de la resta de les recomanacions efectuades, caldrà tenir-les en compte en el desplegament i posada en funcionament del portal.

f) Informe del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), aprovat pel Ple d'aquest òrgan, en la reunió de 20 de desembre de 2017

S'emet a l'empara dels articles 561 de la LOPJ, en la redacció donada per la Llei orgànica 4/2013, de 28 de juny, i més específicament en l'article 230.6 de la LOPJ, en la redacció donada per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol, d'acord amb el qual li correspon, preceptivament, informar sobre els programes i aplicacions informàtiques que s'utilitzin en l'Administració de justícia.

L'informe duu a terme unes consideracions de caràcter general sobre la funció del mateix CGPJ, els antecedents normatius en relació amb el procés de modernització de l'Administració de justícia i el marc normatiu actual, i posa de manifest que el Projecte normatiu constitueix “un mero reflejo de las previsiones *contenidas en la Ley* [18/2011], *en gran medida carente de contenido propio y que, por tanto, deja vacía la habilitación que esta hace en favor de la Administración con competencias en materia de justicia –y, entre ellas, la correspondiente a la Comunidad Autónoma de Cataluña, en el caso que ahora ocupa–, de manera que se difiere una ulterior y necesaria reglamentación [de] determinados aspectos de*

los contenidos y servicios que se prevén incorporar a la sede judicial electrónica, tales como los sistemas de firma electrónica que sean admitidos o utilizados en la sede, o las normas de creación del registro o registros electrónicos accesibles desde la Sede”.

Altrament, posa de manifest que “el hecho de que el Proyecto contemple la creación de la sede y las subsedes judiciales electrónicas, junto con sus respectivos contenidos y servicios en términos futuros, y de que el proyecto no venga acompañado de soporte informático donde se refleje materialmente [...] dificulta en gran medida el control del contenido y del respeto a las competencias del Consejo General del Poder Judicial, al tiempo que se opera una suerte de deslegalización de la materia –ya advertida [amb anterioritat en informar, entre d’altres, les ordres de creació de les seus judicials d’altres CCAA] [...]– al reconducir la concreción de la funcionalidad de las sedes y subsedes, a una norma de rango inferior o un ulterior acto administrativo que queda al margen de la potestad de informe de este Consejo, y, por tanto, de la posibilidad de verificar si el desarrollo normativo es coherente con la atribución de competencias en materia de implantación y uso de las tecnologías de la Administración de justicia, singularmente con las que corresponden al Consejo General del Poder Judicial”.

Així mateix, assenyala que “la valoración que merece el proyecto normativo que se informa se desenvuelve en dos direcciones. En su conjunto, merece una valoración positiva, en tanto que constituye la plasmación del desarrollo normativo de la regulación de la sede judicial electrónica contenida en [...] la Ley 18/2011, en el ámbito de la Comunidad Autónoma de Cataluña, y en la medida en que se mueve en el marco de la habilitación de la norma que desarrolla, y respeta, por consiguiente, el contenido normativo de la Ley habilitante. [...] Ahora bien, si el proyecto normativo merece, en general, una valoración positiva en cuanto a su

objeto, contenido y finalidad, no puede por menos que ponerse en cuestión, sin embargo, la justificación de la demora en su elaboración. Y esta demora se encuentra tanto más injustificada cuanto el proyecto [...] ha tenido a la vista la Orden de 10 de junio de 2015, por la que se crea la sede judicial electrónica correspondiente al ámbito territorial del Ministerio de Justicia, cuyo contenido se reproduce en gran medida [...], cuando ha estado precedido de las diversas Órdenes [...] de otras Comunidades Autónomas, cuyo contenido es similar, si no idéntico [...], y, en fin, cuando la Ley 42/2015, de reforma de la LEC, por la cual se pretende la efectiva implantación de las nuevas tecnologías en la Administración de Justicia a partir del día 1 de enero de 2016, fue publicada el 6 de octubre de 2015.”

Quant a l'anàlisi concret del Projecte, l'informe del CGPJ, crida l'atenció sobre els punts següents:

- La breu exposició de motius que s'adjunta al Projecte no fa cap indicació sobre l'impacte pressupostari que ha d'implicar la implementació de la seu i els seus serveis (consideració 70).
- No formula objeccions respecte del títol.
- Valora positivament que l'article 2, sobre l'àmbit d'aplicació, inclogui altres organismes i serveis de la comunitat autònoma, com va fer l'Ordre de la Comunitat Autònoma de Canàries, per bé que posa en relleu la necessitat d'obtenir l'informe del Consell Fiscal.
- Efectua unes consideracions en relació amb la previsió continguda en l'article 1.3 de la norma projectada sobre el Punt General d'Accés General de l'Administració de Justícia, que regula l'article 13 de la Llei 18/2011, respecte de la intervenció del CGJP.

- Assenyala que l'article 3 del Projecte dona compliment a allò que disposa l'article 9.2 de la Llei.
- Quant a l'article 4 del Projecte, sobre la titularitat i la responsabilitat de la gestió i dels serveis, el CGJP indica que no s'hauria d'excloure la responsabilitat del titular de la Seu davant l'eventual dificultat d'identificació de l'organisme autor d'alguna informació.
- No es formulen objeccions al contingut de l'article 5, en recollir les previsions de l'article 11 de la llei.
- Apunta la necessitat d'homogeneïtzar i acomodar al marc legal (Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, i Reglament UE 8910/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions telemàtiques en el mercat interior) els registres judicials electrònics, el sistema de verificació dels certificats electrònics, de la signatura electrònica i dels documents; alhora que assenyala que l'accés a l'estat de tramitació dels expedients ha d'adequar-se a les limitacions de les normes processals, i que els impresos i formularis s'han d'acomodar a aquestes.
- En concret, respecte de la signatura electrònica, assenyala la conveniència que l'article 5.1.c) del Projecte inclogui una referència a la Llei 59/2003, de 19 de desembre, a la Llei 18/2011, i al Reglament UE 8910/2014, esmentat.
- Pel que fa a l'article 5.1.g) valora positivament els enllaços previstos, entre d'altres, al CGPJ i a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, però apunta la conveniència que es contempli també l'existència d'enllaços a d'altres agències autonòmiques.
- Indica que seria aconsellable incloure-hi els serveis relatius a altres actuacions processals, com ara la presentació d'escrits iniciadors del procediment i de tràmit per als ciutadans, entre d'altres, que explicita; també que entre els serveis

s'inclouï l'accés a altres seus judicials electròniques mitjançant el Punt d'Accés General de l'Administració de Justícia.

– Valora positivament la previsió d'ampliació dels serveis en consonància amb l'evolució de l'Administració judicial electrònica, que hauria d'anar acompanyada de la corresponent actualització de l'inventari dels serveis, així com l'expressa declaració de subjecció dels continguts publicats a les garanties de confidencialitat, disponibilitat i integritat de les informacions, si bé indica que caldria fer una reserva expressa sobre les competències que l'article 230.6 de la LOPJ reserva al CGPJ.

– Torna a reiterar, en examinar l'article 7 del Projecte, la necessitat que la resolució que creï les seus derivades o subseus tingui en compte els criteris d'homogeneïtat que deriven del Reglament 2/2010 del CGPJ, i assenjala que és necessari indicar l'autoritat o organisme competent de la comunitat autònoma per a dictar la resolució de creació d'aquestes.

– A fi i efecte de garantir la compatibilitat i interoperabilitat, indica que és convenient que la norma prevegi una disposició que reculli d'una manera expressa la competència del CGJP en aquesta matèria.

L'informe acaba amb unes conclusions finals que sintetitzen les consideracions efectuades al llarg del document, de les quals s'ha donat compte en el paràgrafs precedents.

Cal assenyalar que figura en l'expedient una nota, elaborada el 12 de gener de 2018 per la cap del Gabinet Tècnic del Departament de Justícia, que analitza les al·legacions formulades en l'informe del CGPJ.

Així mateix, la memòria sobre les al·legacions formulades en els tràmits d'audiència, informació pública i informes entra a valorar l'informe i indica que la

previsió és que es recullin d'una manera detallada en la mateixa Seu els continguts mancats de concreció que denuncia el CGJP, que no es considera adient incorporar-los al text normatiu, atès que la tecnologia avança a un ritme vertiginós i que cap de les normes aprovades fins ara per altres comunitats autònomes els incorpora, però que, en tot cas, l'ordre ha de garantir que aquesta informació figuri a la Seu. També dona compte que, en relació amb l'article 4, s'ha considerat oportú modificar el text per mencionar l'òrgan titular i gestors de la Seu d'una manera genèrica, i identificar-los per matèria, al marge de la denominació; que s'ha incorporat l'òrgan competent en matèria de comunicació, així com el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI), com a ens instrumental que dona suport, en els mateixos termes que recull el Decret 232/2013, de 15 d'octubre, de creació de la Seu electrònica de l'Administració de la Generalitat. Igualment, s'ha considerat adient completar l'article 5.1.e), fent una referència genèrica a la normativa reguladora de la signatura electrònica i de les tecnologies de la informació i comunicació.

Altrament, efectua un seguit de puntualitzacions i aclariments en relació amb la resta de consideracions apuntades pel CGPJ, com ara, sobre l'impacte pressupostari de la norma, l'audiència al Ministeri Fiscal, la comptabilitat i interoperabilitat del sistema, formularis i models normalitzats i el Punt d'Accés General de l'Administració de Justícia.

g) Informes de la Comissió de Govern Local i del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Tal com s'ha indicat anteriorment, en aquest cas, no resulta preceptiu sol·licitar els informes referits, en vista d'allò establert en l'article 193.1.a) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim

local de Catalunya; l'article 2.1 de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, i l'article 24.2 del Decret 43/2007, de 20 de febrer, en no afectar el règim local.

IV.6. Participació ciutadana i transparència

Consten en l'expedient els tràmits següents en relació amb la participació ciutadana i transparència:

a) Tràmit d'audiència

L'article 67.1 de la Llei 26/2010 estableix l'obligatorietat de sotmetre els projectes de disposicions reglamentàries al tràmit d'audiència dels interessats. En el cas examinat, en l'apartat de la memòria general relatiu a aquest tràmit, s'indica que "atès que la seu judicial electrònica constitueix una eina de comunicació bidireccional amb els operadors jurídics, es preveu donar audiència al Consell de Col·legis d'Advocats, al Consell de Col·legis de Procuradors i al Consell de Graduats Socials de Catalunya, en representació dels esmentats col·legis professionals. També es preveu donar trasllat de la proposta a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a la Secretaria de Govern i a la Fiscalia Superior de Catalunya, institucions representatives dels diferents estaments de l'Administració de Justícia a Catalunya."

Tal i com s'ha indicat amb anterioritat, en al·ludir a la conformació de l'expedient, no hi consten incorporats els justificants de recepció d'aquests oficis relatius al tràmit d'audiència, tot i que sí que hi figuren els oficis corresponents. S'ha d'esmenar, doncs, l'expedient amb la incorporació dels justificants corresponents.

Si bé en la majoria dels casos la tramesa d'al·legacions permet constatar la realització del tràmit d'audiència, aquest no és el cas de la Fiscalia Superior de Catalunya i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, per la qual cosa, en cas que no constessin per la seva incorporació a l'expedient els comprovants de recepció de la notificació del tràmit d'audiència, caldria reiterar i efectuar aquest tràmit d'audiència amb caràcter previ a l'aprovació de l'ordre que ens ocupa.

Consten en l'expedient, els escrits tramesos per les entitats, organismes o autoritats següents en el marc d'aquest tràmit:

– Escrit tramès per la presidenta de l'Il·lustre Col·legi de Graduats Socials de Catalunya, de 7 d'abril de 2017: informa que, un cop revisat el text, no han d'efectuar-hi cap al·legació.

– Escrit tramès per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB): escau indicar que aquest escrit no es troba datat ni signat, ni hi figura cap segell de registre, ni de sortida de l'ICAB ni d'entrada en el Departament de Justícia. S'hi suggereix el següent:

Aprofitant les oportunitats que genera la interoperabilitat i respecte del servei d'assistència jurídica gratuïta, l'addició d'un darrer paràgraf a la redacció de l'article 1.3, amb la redacció següent: “A tal efecte, el Departament de Justícia promourà l'atorgament d'aquelles convenis que resultin necessaris amb tots aquells organismes públics per tal de garantir la prestació del servei d'assistència jurídica gratuïta.”

En l'informe –memòria– sobre les al·legacions, la unitat promotora indica que aquesta possibilitat ja es troba implícita en el darrer paràgraf de l'article 1.3 del Projecte, en referir-se a la signatura de convenis.

En relació amb l'accessibilitat de la informació, suggereix modificar l'apartat b) de l'article 5.1, incorporar-hi la indicació “a través d'internet”, i substituir l'expressió “així mateix” en comptes de “si s'escau” dels telèfons i oficines a través dels quals també s'hi pot accedir. També suggereix l'addició d'un nou apartat 4 a l'article 5, amb la redacció següent: “5.4 L'accés als serveis que ofereix la seu judicial electrònica de Catalunya es podrà fer de forma interactiva o manual, per tal de permetre la interoperabilitat dels sistemes.”

En l'informe –memòria– sobre les al·legacions, indica que l'accés només pot ser per internet, i que no és procedent substituir l'expressió “si escau” perquè “els telèfons i oficines es publicaran, en tant que n'hi hagi”.

Pel que fa a la incorporació de nous serveis, suggereix l'addició d'un apartat k) bis a l'article 5.2, amb el tenor següent: “k bis) El calendari dels dies inhàbils i la data i hora oficial en què quedin registrats els tràmits, atenent l'àmbit territorial en el qual exerceixi les seves competències la seu judicial electrònica de Catalunya.”

La memòria sobre les al·legacions indica que, si bé els tràmits ja incorporen la data i hora oficials, s'acull aquesta esmena, “si contribueix a clarificar els serveis que ofereix la seu judicial electrònica”.

Finalment, suggereix modificar l'apartat m) de l'article 5.2, que hauria de quedar redactat de la manera següent: “m) El servei de suggeriments i queixes relatives a

la gestió i serveis que presta la Seu judicial electrònica, al qual es podrà accedir a través de presentació telemàtica.”

La unitat promotora en l’informe sobre les al·legacions rebutja incorporar aquesta esmena perquè “ja s’interpreta que serà així en un enllaç per a la formulació de suggeriments i queixes.”

– Escrit tramès pel president del Consell de Procuradors dels Tribunals de Catalunya: escau indicar que aquest escrit es troba datat, el 28 d’abril de 2017, i signat, tot i que no hi consta cap segell de registre d’entrada en el Departament de Justícia. S’hi proposen un seguit d’addicions i modificacions del text que, llevat de la primera –relativa específicament a les funcions de la procura, i respecte de la qual es proposa incorporar un darrer paràgraf a l’article 1.2, amb la redacció següent: “Entre aquestes actuacions i serveis hi ha de figurar els que presten els procuradors dels Tribunals a través dels seus propis mitjans electrònics”–, són idèntiques a les proposades per l’ICAB.

La memòria sobre les al·legacions indica també que aquesta possibilitat es troba implícita en el darrer paràgraf de l’article 1.3 del Projecte referit.

Com informa la Memòria sobre les al·legacions i esmenes formulades, que analitza i valora els suggeriments proposats pels col·legits esmentats, no consta ni que el Tribunal Superior de Justícia ni la Fiscalia hi hagin formulat al·legacions.

b) Tràmit d’informació pública

L’article 68.1 de la Llei 26/2010 estableix la possibilitat de sotmetre els projectes de disposicions reglamentàries a informació pública per un termini no inferior a

quinze dies, que es pot reduir fins a un mínim de set dies si raons degudament motivades així ho justifiquen. Per tant, el tràmit es configura en la llei com a potestatiu.

En aquest cas el Projecte d'ordre es va sotmetre al tràmit d'informació pública – segons es justifica a la memòria general, en valorar que “la creació d'aquest portal constitueix un canal de comunicació de l'Administració de justícia amb els ciutadans, podent afectar, per tant, drets o interessos legítims de la ciutadania” – mitjançant l'Edicte publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* núm.7344, de 5 d'abril de 2017, en el decurs del qual només hi va formular al·legacions, d'acord amb les certificacions que s'hi adjunten, el Consell de l'Advocacia Catalana, que hi adjunta l'escrit d'al·legacions del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, el contingut del qual és idèntic al presentat, en el marc del tràmit d'audiència, per l'ICAB.

c) Tràmit de consulta pública prèvia (article 133 de l'LPAC)

Com s'ha deixat dit en analitzar el règim jurídic del procediment, cal partir com a premissa prèvia del fet que, en vista de les dades consignades en els documents que figuren incorporats a l'expedient, i, en particular el de l'informe preceptiu elaborat el 2 de desembre de 2015 pel CTEAJE, la tramitació de l'actual projecte normatiu no es troba subjecta a les previsions contingudes en l'LPAC, en haver-se iniciat amb anterioritat a la seva entrada en vigor.

Tanmateix, en resposta a la indicació efectuada en l'informe jurídic inicial, la unitat promotora del Projecte normatiu va emetre, el 23 de març de 2017, una nota complementària a la memòria general, en la qual justificava l'omissió d'aquest tràmit participatiu, sobre la base dels motius següents: d'una banda, “que el

projecte d'ordre es dicta en compliment d'una norma amb rang de llei, [...] restant el seu contingut determinat pel que estableixen els art. 9 a 13 de la Llei 18/2011. D'altra banda, cal ressaltar el seu caràcter organitzatiu." Finalment, assenyala que la norma només habilita els mitjans i facilita els canals d'accés als ciutadans i professionals, i que el dret d'aquests a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics deriva de la LOPJ i de la mateixa Llei 18/2011.

En relació amb aquest tràmit, només cal apuntar que la Comissió Jurídica Assessora, en el recent Dictamen 175/2018, tot fent-se ressò dels pronunciaments continguts en dictàmens anteriors –entre d'altres, dictàmens 115/2018, 150/2018 i 151/2018–, ha posat de manifest que en «la Sentència 55/2018 s'ha declarat que bona part de l'article 133 de l'LPAC és contrari a l'ordre constitucional de competències, de manera que (vid. Dictamen 115/2018) les previsions de l'article 133 que van més enllà del primer incís de l'apartat 1 (realització de consulta pública prèvia) i de la referència del paràgraf 1 de l'apartat 4 (raons que habiliten per a ometre els tràmits de consulta, audiència i informació públiques) desborden allò que és bàsic i vulneren les competències de la Generalitat de Catalunya, i, per consegüent, no resulten aplicables a l'elaboració de reglaments en l'àmbit de les seves competències. Així, tal com es va assenyalar en el Dictamen 150/2018, “Per consegüent, a partir de la STC 55/2018, si bé es manté el tràmit de consulta pública prèvia regulat pel primer incís de l'article 133.1 LPAC, no és d'aplicació a Catalunya la segona part de l'apartat quart del precepte, que preveu les excepcions específiques del tràmit de consulta pública prèvia, en les quals l'Administració justifica, en aquest cas, l'omissió del tràmit. D'acord amb aquesta doctrina constitucional, existeix un cert marge de configuració autonòmica d'aquest instrument de participació en l'elaboració dels projectes reglamentaris, que s'haurà de traduir en una regulació pròpia que inclogui, entre d'altres, els aspectes no considerats bàsics per la sentència esmentada”».

d) El tràmit de participació ciutadana de l'article 69 de la Llei de transparència

El tràmit de participació previst en l'article 69.1 de la Llei 19/2014 és un tràmit que es pot obrir en relació amb “les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu”, en el qual es valora el contingut de “la versió inicial del projecte normatiu” (article 69.2 de la Llei 19/2014).

Tal com ha assenyalat la Comissió, el tràmit de consulta pública prèvia previst en l'article 133.1 de l'LPAC i el tràmit de participació ciutadana de l'article 69 de la Llei de transparència són dos tràmits que tenen una regulació clarament diferenciada i que no s'han de confondre amb els clàssics tràmits d'informació pública i audiència. Altrament, ha indicat que correspon a l'Administració determinar en cada cas la pertinència o no d'obrir, des de l'inici del procediment, aquest tràmit de participació ciutadana, mitjançant una valoració que el departament impulsor ha d'incloure a la memòria general, atès que no es tracta d'un tràmit preceptiu (*vid.* dictàmens 299/2017 i 306/2017).

En el cas sobre el qual es dictamina, i tal com fa notar l'informe jurídic final, “no consta en la memòria general cap menció a la preceptiva valoració de la pertinència o no d'obrir un procés participatiu inicial, d'acord amb el que preveu l'article 69 de la Llei 19/2014. Tot i que, certament, els mateixos motius que apunta la Nota de la Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia, de 23 de març de 2017, per justificar la no obertura del tràmit de consulta pública prèvia, podrien justificar la no obertura del tràmit de participació ciutadana, hagués estat

oportú que la memòria general es completés amb la corresponent valoració sobre la pertinença o no d'aquest tràmit [...]”.

e) Tràmits en relació amb la resta d'obligacions derivades de la Llei de la transparència

D'acord amb les previsions contingudes en la Llei 19/2014, en aplicació del principi de transparència, l'Administració ha de fer pública la informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre la qual s'inclouen els procediments normatius en curs, amb indicació de l'estat de la tramitació en què es troben, així com les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius i els diversos textos de les disposicions (articles 10.c) i d) i 69.2). D'aquests preceptes es desprèn que, ja des de l'inici del procediment i al llarg de la seva tramitació, s'han de fer públics els documents indicats. És el que s'ha anomenat “empremta normativa”.

Com dona compte l'informe jurídic final, s'han complert aquestes previsions, mitjançant el web del Departament i, de fet, així s'ha pogut constatar, en haver-hi publicat els diferents documents.

En conseqüència, es pot afirmar que l'Administració ha complert la regulació indicada, ja que, com ha recordat aquesta Comissió, “no és suficient publicar la documentació assenyalada, sinó que cal mantenir-la actualitzada amb la publicació dels documents d'una manera successiva i progressiva, i fer constar la data de la publicació dels que es van difonent; informació que, un cop aprovada la norma, hauria de continuar quedant a disposició de qui la vulgui consultar” (dictàmens 30/2017 i 105/2017, entre d'altres).

VI. Contingut del Projecte d'ordre

a) Títol

No es formula cap observació, atès que es considera adient, tal com palesa l'informe del CGPJ.

b) Preàmbul

S'observa que el contingut del preàmbul compleix amb les finalitats que li són pròpies, en la mesura que identifica l'objectiu de la norma, incorpora una menció a les competències estatutàries que en fonamenten la regulació, i identifica, això sí, molt succintament, el marc normatiu.

Tot i això, resulta adient fer les observacions següents:

En primer terme, i atès que els informes elaborats tant per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial, com pel CGPJ són preceptius, tot indica que el més adient seria substituir la redacció actual i fer-hi constar aquesta circumstància, així com el precepte que els preveu. A tall d'exemple: "S'ha emès l'informe preceptiu de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades que estableix l'article 5.m) de la Llei 32/2010, d'1 d'octubre".

Altrament es considera adient incorporar, d'una banda, la referència al Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya –que, en l'article 3.9.1, manifesta que correspon al Departament de Justícia

l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat, entre d'altres, en l'àmbit de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització–, i, d'una altra, al Decret 278/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Justícia –que en l'article 47.1.c) disposa que correspon a la Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia, entre d'altres funcions, dissenyar els sistemes de gestió i informació per mitjà de les tecnologies de la informació i les comunicacions d'acord amb les polítiques TIC del Departament i en col·laboració amb la Direcció de Serveis–.

A més, i per tal de contextualitzar la norma, es podria afegir alguna consideració en relació amb l'existència de la Seu electrònica de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, com també la del Ministeri de Justícia.

Quant a la fórmula promulgatòria, convé recordar que, de conformitat amb l'article 38.1 del Reglament aprovat pel Decret 69/2006, d'11 d'abril, d'organització i funcionament de la Comissió Jurídica Assessora, un cop emès el dictamen cal substituir la fórmula actual “vist/d'acord” per la fórmula adequada. En aquest sentit, si en el dictamen es formulen observacions essencials i aquestes s'han tingut en compte o si no se'n formulen, la fórmula promulgatòria que cal utilitzar és “d'acord” amb el dictamen i, si no se segueixen les observacions essencials, la fórmula que cal utilitzar és “vist” el dictamen.

Altrament, cal valorar positivament el fet que s'incorpori la justificació de l'adequació del Projecte als principis de bona regulació enumerats en l'article 129.1 de l'LPAC, tot i que, com s'ha dit, aquesta normativa no resulta d'aplicació a aquest procediment per raons temporals, alhora que també es valora favorablement el fet que s'esmenti que s'ha donat compliment als principis de

l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

En relació amb uns i altres, resulta adient portar a col·lació les consideracions contingudes en el recent Dictamen 175/2018:

“Pel que fa als principis de bona regulació previstos en l'article 129 de l'LPAC, si bé la Sentència 55/2018 del Tribunal Constitucional declara que l'article 129 (excepte l'apartat 4, paràgraf segon i tercer) és contrari a l'ordre constitucional de competències en els termes del fonament jurídic 7.b) de la sentència, aquest pronunciament, tanmateix, se circumscriu a l'àmbit de la iniciativa legislativa sense que es faci extensiu a la incidència d'aquest precepte en la potestat reglamentària (fonament jurídic 7.c)). El Tribunal Constitucional entén que, en relació amb els reglaments, els principis de bona regulació que estableix l'article 129 de l'LPAC sí que corresponen a l'àmbit competencial estatal sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques (article 149.1.18 de la Constitució) relatives a l'elaboració de reglaments i, per tant, no envaeixen les competències estatutàries de les comunitats autònomes. A més, la sentència considera que l'article 129 de l'LPAC, que procedeix amb pocs canvis dels derogats articles 4, 5 i 7 de la Llei 2/2011, no regula les fases del procediment a seguir per les comunitats autònomes per a elaborar disposicions generals, ni tan sols l'estructura general de l'*iter* procedimental, sinó que es limita a establir directrius a les quals han de respondre els diferents nivells de govern. El Tribunal Constitucional efectua el mateix pronunciament en relació amb l'article 130.2 de l'LPAC, que estableix que les administracions públiques han de promoure l'aplicació dels principis de bona regulació i han de cooperar per a promoure l'anàlisi econòmica en l'elaboració de les normes i, en particular, per a evitar la

introducció de restriccions injustificades o desproporcionades a l'activitat econòmica.

En els dictàmens 115/2018 i 150/2018, la Comissió ha destacat que els principis de bona regulació també poden ser establerts per la legislació catalana, de manera que la justificació inclosa en el preàmbul pot fer-se també per referència a aquesta regulació. La Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, regula en l'article 62 els "Principis generals" que han de regir la iniciativa normativa en l'àmbit reglamentari i, per tant, ofereix també una base jurídica general per a justificar, en cada cas, l'adequació de l'exercici de la potestat reglamentària als principis i directrius de bona regulació (la qual cosa resulta coherent amb la fonamentació de la STC 55/2018, que, a banda de les raons negatives adduïdes per a salvar la competència estatal – bàsicament, el caràcter no procedimental del contingut de l'article 129 de l'LPAC–, assenyala com a argument positiu la necessitat de projectar els principis de la *better regulation* en els diferents nivells de govern). Així, doncs, es valora positivament que en el darrer paràgraf del preàmbul se citi la Llei 19/2014 quan s'esmenta, entre d'altres, que la norma s'ha tramitat d'acord amb els principis de millora de la qualitat normativa.”

c) Part dispositiva: Articulat

Tal com s'ha dit, el Projecte es desplega mitjançant set articles: article 1, intitulat "creació de la seu electrònica de Catalunya"; l'article 2, "àmbit d'aplicació"; l'article 3, "adreça electrònica de la seu judicial electrònica de Catalunya"; l'article 4, "titularitat i gestió de la Seu judicial electrònica de Catalunya"; l'article 5, "contingut i serveis de la Seu judicial electrònica de Catalunya"; l'article 6,

“principis pels quals es regeix la Seu judicial electrònica de Catalunya”, i l’article 7, “seus electròniques derivades.”

Es constata que el text normatiu que es revisa s’acomoda a les previsions contingudes en el títol III del capítol I de la Llei 18/2011, i que la unitat promotora de la norma ha estat força receptiva en la incorporació dels suggeriments que li han formulat en el decurs de la tramitació. Pel que fa a l’elaboració del present Projecte, s’ha de significar, com a antecedents a tenir en compte, que les comunitats autònomes d’Andalusia, Canàries, Cantàbria, Galícia i Madrid han dictat les seves normes de creació de les respectives seus judicials electròniques. Alhora que el Ministeri de Justícia, per Ordre JUS/112610/2015, va crear també la seva seu, corresponent al seu àmbit territorial.

d) Part final

La disposició addicional, relativa a la posada en funcionament de la Seu, estableix que aquesta ha d’estar operativa en la data d’entrada en vigor de la norma.

La disposició final, sobre l’entrada en vigor de la norma, estableix que aquesta entrarà en vigor l’endemà de la seva publicació en el DOGC.

Pel que fa aquest punt, cal partir de la premissa que l’apartat 1 de l’article 111.10 del Codi civil de Catalunya disposa que “Les lleis de Catalunya entren en vigor una vegada han transcorregut vint dies des del dia en què han estat publicades íntegrament en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, si no s’hi disposa altrament”.

Tal i com ha recordat aquesta Comissió, entre d'altres en el Dictamen 150/2018, l'entrada en vigor immediata de les disposicions normatives té caràcter excepcional, en relació amb el termini ordinari de *vacatio legis*, i una previsió d'aquest tipus s'ha de justificar d'una manera expressa en l'expedient (dictàmens 150/2017 i 180/2017, entre d'altres).

En el supòsit examinat, el secretari de Relacions amb l'Administració de Justícia, en resposta a l'observació efectuada en els informes jurídics sobre aquesta qüestió, argumenta que no es considera necessària la *vacatio legis* ordinària de 20 dies, per tal com “la norma que crea la seu judicial electrònica és de caràcter organitzatiu, ella mateixa no crea noves obligacions als ciutadans, sinó que constitueix una via d'informació, així com de presentació i consulta de documents, per a una major eficàcia i eficiència en la realització de tràmits. A nivell tecnològic es dona la circumstància a més que la plataforma es troba a punt, de manera que cal posar-la en funcionament al més aviat possible per tal que els ciutadans puguin fer realitat el seu dret a comunicar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics, d'acord amb el que preveu la Llei 18/2011”.

En vista d'aquesta argumentació, resta justificada d'una manera degudament motivada l'entrada en vigor immediata de l'Ordre; alhora que també es justifica la previsió continguda en la disposició addicional sobre la seva posada en funcionament.

Cal assenyalar que el Decret 232/2013, pel qual es va crear la seu electrònica de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, també contenia la mateixa previsió pel que feia a l'entrada en vigor; igualment l'Ordre de creació de la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial del Ministeri de Justícia, i, segons

s'ha observat, la resta d'ordres dictades per les comunitats autònomes en aquesta matèria.

CONCLUSIÓ

Un cop valorades les observacions formulades en aquest Dictamen, la consellera de Justícia pot aprovar el Projecte d'ordre per la qual es crea la Seu judicial electrònica de Catalunya.

Albert Lamarca i Marquès
President